

[Ministeren for offentlige arbejder]

regeringen er for oprettelse af en fast forbindelse mellem Sjælland og Fyn.

Begrundelsen herfor kunne sammenfattes i en enkelt sætning. Efter ret megen beskæftigelse med disse ting, efter mange spørgsmål til danske og udenlandske professorer udi brobygning og faste forbindelser er det ikke lykkedes mig at høre om nogen bro eller tilsvarende fast forbindelse, der er blevet bygget, og som senere blev fortrudt af dem, der byggede den – det være sig dem, der investerede i den, det være sig dem, der bor i begge ender af den. Det har altid vist sig, at der har været brug for endnu én. Det har altid vist sig, at erhvervslivet og hermed beskæftigelsen er blomstret op i de vide oplandsområder, som ligger i begge ender af broen.

Jeg kan ikke se, at det skulle være en lykke at være vanskeligt tilgængelig, at være afskåret fra hinanden. Det er da hyggeligt med færgefart, hvor er det dejligt med alle de bæltter og sunde, der omgiver os, og hvor er det charmerende med vores strande og mågerne, som hr. Hahn nævnede, hvor er det dejligt med skibsfart og at plaske på søen! Vist er det så. Men at det ligefrem skulle være en lykke at sejle med færger, kan man vist kun mene en dag midt i ugen om sommeren. Der er 140 dage om året i hvert fald, hvor der er irritation og ærgrelse over afbrydelser, over ventetid, over manglende plads, over sammenstuvning etc. At det skulle være en lykke at opretholde det, måtte svare til, at hvis der nu havde været en eller anden form for dæmning eller landfasthed mellem disse to øer, så ville man have hugget den over for at få lidt vand imellem og få sig en hyggelig færgetur undervejs. Det er der vist ikke nogen der har tænkt på endnu. Når man ikke vil drømme om at gøre noget sådant, er det naturligvis, fordi det er hensigtsmæssigt, det er behageligt, det er praktisk, det er økonomisk at kunne komme hurtigt frem og tilbage til hinanden.

Det har danskerne jo, samtidig med at vi har sejlet med færger, erkendt i generationer. Vi har bygget mange broer i dette land og grædt tørre tårer over de færgeoverfarter, der derved blev nedlagt. Principielt gør det ikke nogen forskel, om en distance mellem to punkter, mellem to øer, er 3 km eller 13 km eller 18 km. Man kan snarere sige, at jo større afstanden er, desto vigtigere er det at få

sparet den mertestid, der ellers går med at standse, vente, blive ført over og blive kørt fra osv.

Der er nogle, der antager, at det har været et led i Vorherres overordnede planlægning, at han skabte Danmark sådan, at der altså er en 18–19 km mellem Sjælland og Fyn. Uden at have forstand på de teologiske dele tror jeg faktisk ikke, at det indgik i skabelsesplanen oprindeligt.

Vi laver hurtige flyveruter, skønt det sandelig også var dejligt at sejle på Middelhavet, når man skulle fra den ene ende til den anden. Da jeg var dreng, kæmpede stolte skibe om Atlantens Blå Bånd. De slog rekorden med nogle timer eller minutter, og så var der stor middag og festivitas. I dag drejer det sig om at slå rekorden med nogle minutter, fordi det er lykkedes menneskelig snilde og investeringslyst og fremsynethed at gøre distancen kortere, at bruge mindre tid til transporten for så at have så meget mere tid til at være dér, hvor man begiver sig hen. Vil man endelig gå tur, køre tur, sejle sig en tur, findes der jo rigelige strækninger. De fjernes ikke, fordi vi får en fast forbindelse mellem Sjælland og Fyn.

Jeg har sagt tak til et stort antal af ordførerne under ét. Jeg vil godt have lov at sige tak til hr. J. K. Hansen – ikke kun, fordi han repræsenterer det største parti herinde, ikke kun, fordi jeg regner ham som meget sagkyndig efter den måske korte, men effektive tid, han selv har haft som minister for offentlige arbejder – jeg vil rette en tak til hr. J. K. Hansen, fordi han på sit partis vegne holdt en så overordentlig positiv tale her.

Jeg skal dog beskæftige mig med et par af de ting, vi måske er lidt uenige om, eller belyse et par af punkterne. Der vil samtidig heri ligge svar på emner, som også andre ordførere har været inde på. Det drejer sig f.eks. om beskæftigelsen, som hr. J. K. Hansen ikke unaturligt som den første taler nævnede, men som flere andre også har været inde på.

Jeg har allerede sagt, at en bro, en fast forbindelse af den ene eller anden art, skaber aktivitet, erhvervmæssig, handelsmæssig, beskæftigelsesmæssig aktivitet. Derfor mener jeg ikke, at problemet for de to væsentligste byer i denne forbindelse, Korsør og Nyborg, er særlig stort. Når vi har 6–8 år til planlægning, og når broen i sig selv skaber place-